

- 5 λίην δ' ἐξάραντ' <οὐ> ράιδιόν ἐστι κατασχεῖν
ὑστερον, ἀλλ' ἤδη χρῆ <καλά> πάντα νοεῖν.

Sequitur fr. 11.

1-4 Diogenes Laertius 1. 50 τὰ δὲ περὶ τῆς τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδος ἐλεγεία προλέγοντος αὐτοῦ ταῦτα ἦν "ἐκ νεφέλης—ἐπεσεν". Hinc Apostolius sive Arsenius, Paroem. Gr. ii. 390. 8. 1-2 Plut. Sol. 3. 6 ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς ἀπλοῦς ἐστὶ λίαν καὶ ἀρχαῖος, ὡς δῆλον ἐκ τούτων: "ἐκ νεφέλης—ἀστεροπής". Sequitur sine pluribus fr. 12. 3-4 Diod. 19. 1. 4 τῆς γὰρ Σόλωνος φωνῆς ὡς περ χρησμοῦ τιως ἐμνημόνεον, ἐν οἷς περὶ τῆς Πεισιστράτου τυραννίδος προλέγων ἔθηκε τότε τὸ ἐλεγείον "ἀνδρῶν—ἐπεσεν".

10 Diogenes Laertius 1. 49

ἄξας γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος προεῖπεν αὐτοῖς τινα ἐπίθεσιν τοῦ Πεισιστράτου . . . καὶ ἡ βουλή Πεισιστρατίδαι ὄντες μαίνεσθαι ἔλεγον αὐτόν· ὅθεν εἶπε ταυτί·

δείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,
δείξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

11 Pergit excerptum Diodori (v. ad fr. 9)

καὶ μετὰ ταῦτα τυραννοῦντος ἔφη·

εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέραν κακότητα,
μὴ θεοῖσιν τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
αὐτοὶ γὰρ τούτους ηὔξήσατε ῥύματα δόντες,
καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην.

- 5 ὑμέων δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἔχρεισι βαίνει,
σύμψασιν δ' ὑμῖν χαῖνος ἔνεστι νόος·
ἐς γὰρ γλώσσαν ὀράτε καὶ εἰς ἔπη αἰμύλου ἀνδρός,
εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

Diogenes Laertius 1. 51 ὅτε δὲ τὸν Πεισιστράτον ἔμαθεν ἤδη τυραννεῖν, τότε ἔγραψε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους: "εἰ δὲ—βλέπετε".

1-4 Plut. Sol. 30. 8 καὶ τὸ λοιπὸν ἡσυχίαν ἦγε, καὶ τῶν φίλων φεύγων παραινούντων οὐ προσεῖχεν, ἀλλὰ ποιήματα γράφων ὠνείδιζε τοῖς Ἀθηναίοις: "εἰ δὲ—δουλοσύνην". Hinc Nicetas Choniata p. 583 van Dieten (at cod. B e Diogene). 5-7 Plut. ib.

9 5 λείης δ' ἐξέραντα V: corr. Schneidewin. 'si quem nimis extuleris' οὐ add. L. Dindorf ῥήδιον idem 6 καλὰ supplevi (cf. Thgn. 282, 946): περὶ Dindorf: τινα Sintenis: τάδε Passow

11 1 δευὰ Diog. ὑμετέραν V, cod. F Diogenis 2 τι θεοῖς Diog., v. l. in Plut. ταυτήν V μῆνιν Plut. 3 ῥύσια Diog. 4 τούτο V 5 ὑμῶν V Plut. 6 χαῖνος Plut., cf. 34. 4, Babr. 95. 36: κοῦφος V Diog.: χηρός Hadley, CR 17, 1903, 209 7 ἐς? Diehl: εἰς V Diog. ἔπος αἰόλον V Diog. 8 γινόμενον V

30. 3 Ἀρίστωνος δὲ γράψαντος ὅπως δοθῶσι πενήκοντα κορνηφόροι τῷ Πεισιστράτῳ φυλακῇ τοῦ σώματος, ἀντείπεν ὁ Σόλων ἀναστὰς καὶ πολλὰ διεξῆλθεν ὁμοία τούτοις οἷς διὰ τῶν ποιημάτων γέγραφεν "εἰς γὰρ—ἀνδρός. ὑμῶν δ'—νόος". Hinc Clem. Strom. 1. 23. 1. 5 imit. Cratinus fr. 135 K.-A. ὑμῶν εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται.

12 Plut. Sol. 3. 6 (quae praecedunt v. ad fr. 9. 1-2)

ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται· ἦν δέ τις αὐτὴν
μὴ κινῆι, πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

13 Stob. 3. 9. 23

⊗ Μνημοσύνης καὶ Ζηνός Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτέ μοι εὐχομένω·

- ὄλβόν μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε, καὶ πρὸς ἀπάντων
ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθὴν·
5 εἶναι δὲ γλυκὺν ὤδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρὸν,
τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· πάντως ὑστερον ἦλθε δίκη.
πλοῦτον δ' ὄν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρὶ
10 ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος ἐς κορυφὴν·
ὄν δ' ἄνδρες τιμῶσιν ὑφ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον
ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενος
οὐκ ἐθέλων ἔπεται, ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄττη·
ἀρχῆς δ' ἐξ ὀλίγης γίγνεται ὥστε πυρός,
15 φλαυρὴ μὲν τὸ πρῶτον, ἀνηρῆ δὲ τελευτᾷ·
οὐ γὰρ δὴ <ν> θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει,
ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δὲ
ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἴψα διεσκέδασεν
ἠριώος, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀπρυγέτοι
20 πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
δηιώσας καλὰ ἔργα θεῶν ἔδος αἰπὺν ἰκάνει
οὐρανόν, αἰθρίην δ' αὐτίς ἔθηκεν ἰδεῖν,

13 cod. S (7-13 etiam MA) 8 fort. πάντως δ' 9 πλοῦτος M²
-γίγν- codd. 11 τιμῶσιν codd. (cf. Thgn. 189): μετώσιν Ahrens: τέτρωσιν
Sitzler, Jb. f. cl. Ph. 119, 1879, 670 13 ἄττη malunt quidam 14 ἀρχῆς
δ' ἐξ ὀλίγης scripsi (Phil. 110, 1966, 152) cl. [Hes.] fr. 43(a). 61 M.-W.: ἀρχῆ
δ' ἐξ ὀλίγου S: ἀρχῆ: δ' ἐξ ὀλίγου Arnott (per epistolas): ἄττη δ' Schenkl, GGA
1895, 481 γίγνεται S 15 ἀνείρη S: corr. Voss. gr. O. 9 (s. xv) 16 δὴ
S: corr. Gesner et Par. 1985 22 αὐτίς Bach, cf. 31, 35: αὐτίς S

λάμπει δ' ἡελίοιο μένος κατὰ πίοια γαῖαν
καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδ' ἐν ἔτ' ἔστιν ἰδεῖν.
25 τοιαύτη Ζηγὸς πέλεται τίσις· οὐδ' ἐφ' ἐκάστωι
ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ γίγνεται ὀξύχολος,
αἰεὶ δ' οὐ ἔλελθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη·
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτεισεν, ὁ δ' ὕστερον· οἱ δὲ φύγωσιν
30 αὐτοί, μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιούσα κίχητι,
ἤλυθε πάντως αὐτίς· ἀναίτιοι ἔργα τίνουσιν
ἢ παῖδες τούτων ἢ γένος ἐξοπίασιν.
θνητοὶ δ' ὠδε νοέομεν ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε,
εὖ ρεῖν ἦν αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
35 πρὶν τι παθεῖν· τότε δ' αὐτίς ὀδύρεται· ἄχρι δὲ τούτου
χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.
χῶστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέησι πιεσθῆι,
ὡς ὑγιῆς ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·
ἀλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ,
40 καὶ καλὸς μορφήν οὐ χαριέσσαν ἔχων·
εἰ δὲ τις ἀχρήμων, πενίης δὲ μιν ἔργα βιάται,
κτῆσασθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.
σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλάται
ἐν νηυσὶν χρήζων οἴκαδε κέρδος ἄγει
45 ἰχθυόεντ' ἀνέμοισι φορεόμενος ἀργαλείοισιν,
φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος·
ἀλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν

23 πίοια om. Vossianus; ἀπειρονα Par. 1985 m² 27 οὔτε S: corr.
Hermann 28 ἔχη Bergk 29 ἔτισεν S: corr. Hiller εἰ δὲ Camerarius
31 αὐτίκ' S: corr. Brunck ἀναίτιοι nescioquis ante Schow: ἀναίτια S, cui τ'
add. Camerarius, δ' Sylburg: vix ἀναίτι δ' 32 ἡγεμόνων ὀπίσω S: corr.
Par. 1985 m² et Pierson, Verisim. 186 33 νοεῖμεν S 34 εὖ ρεῖν ἦν
Büchner, Herm. 87, 1959, 172, et simul Theiler ap. Hasler, Unters. z. Thgn. 79
n. 12 (εὖ ρεῖν iam Schneidewin, Beitr. 71): ἐνδονην S (ἢ et ἡ m. rec.): εὐθηνεῖν
Ahrens 36 τρεφόμεθα S a.c. (cf. Sem. 1. 6), unde βοσκόμεθα van Leeu-
wen, Mnem.² 32, 1904, 260 37 χῶστις S: corr. Stephanus 40 καλλός
S: κάλος Vossianus 42 κτῆσασθαι Sylburg πάντων S: corr. Gesner
45 φορεύμενος S 46 οὐδεμίαν S: corr. Schneidewin

λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει·
ἀλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἑφαιστου πολυτέχνευ
50 ἔργα δαεῖς χειροῖν ξυλλέγεται βίοντον,
ἀλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδαχθεῖς,
ἡμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·
ἀλλον μάντιν ἔθηκεν ἀναξέκαεργος Ἀπόλλων,
ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
55 ὦι συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται οὔθ' ἱερά·
ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
ἰητροί· καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεισι τέλος·
πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
60 κοῦκ ἂν τις λύσαστ' ἤπια φάρμακα δούς·
τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κυκώμενον ἀργαλέαις τε
ἀψάμενος χειροῖν αἵψα τίθησ' ὑγιή.
Μοῖρα δὲ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν,
δῶρα δ' ἀφυκτα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.
65 πᾶσι δὲ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν
πῆι μέλλει στήσῃσι χρήματος ἀρχομένου·
ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας
ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεισεν,
τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν
70 συντυχίην ἀγαθῆν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.
πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κείται·
οἱ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,
διπλάσιον σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;

48 τοῖσι S: corr. Grotius p. 63 μέλει S: corr. Gesner 50 ἔργαλα
εἰς S: corr. Par. 1985 m² 51 μουσάων S: corr. Turnebus 53-6 post
62 transp. Edmonds 55 -σοῦσι Brunck 56 maluisse oἰωνοῖς . . .
ἱεροῖς, cf. Il. 2. 859 59 γίνεταί S 60 δούς rec.: τοῦ S 61 κακῶς
. . . ἀργαλέησιν Wilamowitz, Sapph. u. Sim. 262 κυκώμενον Gesner: κακώμενον
(sic) S: κακούμενον Lobeck ad Soph. Ai. 308 62 χεροῖν S: corr. Trincavelli,
cf. 50 64 γίγνεται S 65 πᾶσιν τοι Thgn. 66 πῆ Thgn.: ποῖ ο
Stob.: ἡ S στήσῃσι μέλλει πρήγματος Thgn. ἀρχόμενος Brunck, Analecta
iii. *11 67 εὐδοκίμειν Thgn. 68 εἰς S Thgn. 69 λ supra κακῶς
scr. S m. rec.: καλῶς ποιέοντι Thgn. (καλὸν ποιούντι Stob.) καλὰ πάντα
Stob. in Thgn. 70 ἀγαθῶν idem 71 ἀνδράσι κείται S Arist. Basil.:
ἀνθρώποισι Thgn. Plut. 72 ἡμῶν Thgn. 73 διπλάσιος S

75 κέρδεά τοι θνητοῖς ὤπασαν ἀθάνατοι,
ἀτῆ δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὀπότε Ζεὺς
πέμψῃ τεισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει. ☒

1-2 = Crates fr. 1. 1-2 1 Clem. *Strom.* 6. 11. 1 *Εὐμήλου γὰρ ποιήσαντος* (fr. 16 Bernabé) "Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐννέα κοῦραι"; Σόλων τῆς ἐλεγείας ὠδὲ ἀρχεται "Μνημοσύνης—τέκνα". Imit. Kaibel, *Epigr. Gr.* 1029a (p. 537) *Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου . . .*] | ἀγλα[ά] τέκνα 5-7 resp. Crates fr. 1. 5-6 7-8 Plut. *Sol.* 2. 4 (quae praecedunt v. ad fr. 24) ἀλλ' ἐτέρωθι λέγει "χρήματα—δική". cf. eund. *Publ.* 24. 7 (comp. *Sol. et Publ.* 1. 7) 65-70 Theogn. 585-90 71-6 Theogn. 227-32 71 Arist. *Pol.* A 8 p. 1256^b31 ἢ γὰρ τῆς τοιαύτης κτήσεως αὐτάρκεια πρὸς ἀγαθὴν ζωὴν οὐκ ἄπειρός ἐστιν ὥσπερ Σόλων φησὶ ποιήσας "πλούτου—κεῖται". Plut. *de cupid. div.* 4 p. 524e ὅθεν εὐ πρὸς τούτους κλέκεται ὑπὸ τοῦ Σόλωνος "πλούτου—ἀνθρώποιον", ἐπεὶ τοῖς γε νοῦν ἔχουσιν ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος ὀρίσται καὶ τὸ τέρμα πάρεστιν. Basil. *ad adulescentes* 9. 103 p. 58 Boulenger ἀλλ' ὅσῳ περ ἂν πλείω προσπεριβάλλωνται, τοῦ ἴσου δέονται, ἢ καὶ πλείονος, πρὸς τὴν τῆς ἐπιθυμίας ἐκπλήρωσιν κατὰ τὸν Ἐξηκεστίδου Σόλωνα, ὃς φησὶ "πλούτου—κεῖται (<—διπλασίως σπεύδουσι)". E Basilio hausit gnomol. in cod. Marc. 496 f. 115^f

14 Stob. 4. 34. 23

οὐδὲ μάκαρ οὐδεὶς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πονηροὶ
πάντες ὅσους θνητοὺς ἠέλιος καθοραῖ.

15 Plut. *Sol.* 3. 2

ὅτι δὲ ἑαυτὸν ἐν τῇ τῶν πενήτων μερίδι μᾶλλον ἢ τῇ τῶν πλουσιῶν ἔταπτε, δῆλόν ἐστιν ἐκ τούτων·

πολλοὶ γὰρ πλουτέουσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
ἀλλ' ἡμεῖς τούτους οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Theogn. 315-18.

2-4 Plut. *de prof. vit.* 6 p. 78c διὸ καὶ ταῦτα παραβάλλοντες ἐκείνοις ἐπιγαυροῦσιν ἑαυτούς, ὥσπερ ὁ Σόλων "ἀλλ'—ἔχει". Id. *de tranq. animi* 13 p. 472d οὐδὲ γὰρ οἱ δρομεῖς ὅτι μὴ τοὺς τῶν παλαιστῶν φέρονται στεφάνους ἀθυμοῦσιν, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν ἀγᾶλλονται . . . καὶ γὰρ ὁ Σόλων "ἀλλ'—ἔχει". Basil. *ad adulescentes*

13 74 *χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη* Thgn. 75 *αὐτῆς* Thgn. ὀπότεν S 76 *πέμψῃ S* Thgn.^o *τεισομένην S* (τεισ- Hiller) : *τειρομένην* Thgn. ἄλλοτέ τ' S Thgn.^o

14 2 'malim θνητῶν' Bergk; mihi neutrum placet

15 1 *τοὶ* Thgn. (om. Stob.) *πλουτέουσι* Plut. v.l. : *-οῦσι* Plut. v.l., Thgn. 2 *τούτοις* Thgn. : *αὐτοῖς* Plut. quater (γ' αὐτοῖς 78c v.l.), Basil. 3 *αἰεὶ* Thgn. Basil. et Plut. *Sol.* cod. C (s. xiii) : *ἔστιν* Plut. alias ἄλλοτέ τ' v.l. in Plut. *Sol.*, Thgn.^o

5. 45 p. 48 Boulenger *μόνη δὲ κτημάτων ἡ ἀρετὴ ἀναφαίρετον*, καὶ ζῶντι καὶ τελευτήσαντι παραμένουσα· ὅθεν δὴ καὶ Σόλων μοι δοκεῖ πρὸς τοὺς εὐπόρους εἰπεῖν τὸ "ἀλλ'—ἔχει". 2-3 (—πλοῦτον) Plut. *de inim. util.* 11 p. 92e καὶ τὸ τοῦ Σόλωνος ἔχειν αἰεὶ δεῖ πρόχειρον "ἀλλ'—πλοῦτον". 4 resp. Thomas Magister, *Patr. Gr.* 145. 449a Migne

16 Clem. *Strom.* 5. 81. 1

σοφώτατα τοῖνον γέγραπται τῷ Σόλωνι ταῦτα περὶ θεοῦ·

γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατον ἐστὶ νοῆσαι
μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μόνον ἔχει.

Hinc Theodoret. *graec. aff. cur.* 1. 73. Huc rettulerim et Procl. in *Tim.*, i. 81. 16 D. φασὶ δὲ τινας ὅτι καὶ νοῦν ἐπιστατεῖν τοῖς ὄλοις πρὸ Αναξαγόρου Σόλων ἀπεφήνατο. ἐξ ὧν ἀπάντων ὅτι μετῆν αὐτῷ σοφίας τινὸς ἐναργὲς ἐστὶν.

17 Clem. *Strom.* 5. 129. 5

ἀλλὰ καὶ Ἡσιόδου δι' ὧν γράφει συνάδει τοῖς προειρημένοις· (fr. 303 M.-W.) . . . εἰκότως ἄρα Σόλων ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς ἐλεγείαις καὶ αὐτὸς κατακολουθήσας Ἡσιόδῳ

πάντη δ' ἀθανάτων ἀφανῆς νόος ἀνθρώποιον
γράφει. Exscriptis Euseb. *praef. ev.* 13. 13. 57.

18 Ps.-Plato, *Amat.* 133c

τί δ' ἄλλο γε (τὸ φιλοσοφεῖν) ἢ κατὰ τὸ τοῦ Σόλωνος; Σόλων γάρ που εἶπε·

γῆράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος,

καὶ ἐμοὶ δοκεῖ οὕτως αἰεὶ χρῆναι ἐν γέ τι μανθάνειν τὸν μέλλοντα φιλοσοφῆσειν.

Schol. p. 110 Greene *παροιμία . . . εἰλικυται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων =* Paroem. Gr. i. 58. 11, 229. 11, ii. 65. 3, 107. 18, 344. 2, *Suda* i. 523. 16 Adler. Plut. *Sol.* 2. 2 *σοφίας μὲν γὰρ ἦν ὁμολογουμένως ἐραστής, ὃς γε καὶ πρεσβύτερος ὧν ἔλεγε γῆράσκων αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. Sequitur fr. 24. Ib. 31. 6 ὃ δὲ Σόλων ἀψάμενος μεγάλης τῆς περὶ τὸν Ἀτλαντικὸν λόγον ἢ μῦθον πραγματείας, ὃν διήκουσε τῶν περὶ Σάιν λογίων, προσήκοντα τοῖς Ἀθηναίοις, ἐξέκαμεν οὐ δι' ἀσχολίας, ὡς Πλάτων φησὶν (*Tim.* 21c), ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ γῆρας, φοβηθεὶς τὸ μέγεθος τῆς γραφῆς· ἐπεὶ σχολῆς γε περιουσίαν αὐτοῦ μνήσουσιν αἱ τοιαῦται φωναί· "γῆράσκω—διδασκόμενος", καὶ (fr. 26). Respiciunt etiam Plato, *Lach.* 188b, 189a, *Resp.* 536d; Cic. *de senect.* 26 et 50; Val. Max. 8. 7 ext. 14; Dio Chrys. 18. 1 (ii. 251. 5 von Arnim); Tatian. *adv. graec.* 35 (p. 37. 17 Schwartz); schol. Soph. *Ant.* 711; Io. Sicel. in Hermog., *Rhet. Gr.* vi. 201. 17 Walz.*

17 *πάντη* cod. Clem. : *πάμπαν* Euseb.

18 *πάντα* Tatian. schol. Soph.